

Egyes szám helyben
és vidéken :
egy krajczár.

MEGJELEN MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

Egyes szám helyben
és vidéken :
egy krajczár.

Méltó ajándék.

Nő: Nénapodra megtisztellek egy szép szarvasfejű levélnyomóval!

Férfi: Khöszönöm édes Szálikhám.

Nő: Dicső férfi, méltóbb ajándékot nem kaphatsz.

Bíró előtt.

Bíró: Esküdjék, emelje fel kezét.

Tanu: (bal kezét felemelve)

Igenis.

Bíró: Nem ezt a kezét.

Tanu: Hát melyiket?

Külömbség.

Aranyot, gyémántot

Lába elé raktak,

Oda se nézett a

Gyémántnak, aranynak.

Sok drágaság mind hiába.

Bus maradt az uri dáma.

Egyszerű leánynak

— Sirdogált bujába —

Kis karika gyűrűt

Huztak az ujjára:

Könnye eltűnt mindörökre,

S majd meghalt a nagy örömben.

Dézi Sándor.

Futtatás után.

— Többet nem adom fejem a ló szerencsére, mert már ugyanis nagy számának néznek.

SZÁLKÁK.

A legfékezhetetlenebb a világon az asszony.

A nők talányok, de kevés közülök dijas talány.

A nők szívéhez két ut vezet: A szerelem és hiúság; az keskeny ösvény, ez széles országút.

Egy nő se olyan tökéletes, hogy térje legalább kétszer meg ne bánja, hogy megnősült.

A férfiak csodálják a mit szeretnek, a nők szeretik, a mit csodálnak.

EMLEK.

Gyászolok én mindig
Koporsó a szívem,
Bennje van a kiért
Lángoltam oly híven.

Csak ha szelid eslén
A holdvilág febben
Volt szerelmem ujra
Feltánad a csendben.

És előttem jár, kél
Halványan szépen,
Szeme könnyől nedves,
Mint a hogy volt régen.

— *Yvon.*

Veszekedés közben.

— Ha ön azt hiszi, hogy egy bolonddal áll szemközt, akkor épen emberére talált.

Tűzhely.

Özvegyasszony: Nem kívánkozik az ügyvéd ur saját tűzhelyét megalapítani.

Ügyvéd: Minek is az, mikor elég jó gyorsfőzőm van.

Illusztrált népdal.

Elmennék én, de nem tudom
Hova, Hova?

Ballet monolog.

— Csodálkozom azon, hogy annyi fönséges ur volt itt s engem még se ért semmi kitüntetés.

Hasonló sors.

Koldus: Uram, nekem azonnal szükségem van egy pár cipőre.

Deák: Nekem is.

Rosznyelvű.

Bíró: Hány éves?

Nő: Harmincz,

Bíró: Mióta?

Leánysóhajtás.

— Én nem tudom, hogy azok az urak, a kik nem tánczolnak, minek is vannak a világon?

Házasság közvetítőnél.

— Ez a nő, a kit ajánlok szép, jó, nemeslelkű. Egy szóval valóságos minta. Csakhogy szegény.

— Tehát minta érték nélkül.

Jó tanács.

„Azt mondom magának, jobb lesz, ha teljesen ismeretlen nőt vesz el, legyen akár milyen gazdag is, mint egy ismerőst, a kinek egy krajczárja sincs.“

Kettős tévedés.

Ittas ember: Épen most, a mikor legjavában esik az eső, nem vagyok képes kinyitni az esernyőmet.

A nyertes.

— Humoreszk. —

Vidám asztaltársaság ült együtt.

A jó kedv, a humor és a vídamság csak úgy öntötte ezereféle változatait.

Először vadászkalandok kerültek tárgyalásra. Ebben Kálmán volt a nyertes, ki állítólag egy golyóval három medvét, egy terebélyes fát és egy szenes zsákor lőtt keresztül.

Aztán a női kalandokat mesélték el. Itt a hős Jenő volt, mert ő — hallgatott.

Végül arra a térre fordult a dolog, hogy ki mulattatta a publikumot életében nyilvános előadásával leginkább?

Berezi elmondta, hogyan mulattatott ő egy egész hölgytársaságot azzal, hogy kutyája fejére egy ócska czilindert kötött. Pályázata nem nyert.

Géza művészeti előadásainak elmondásával kelt versenysikra. De egyik kollegának az a megjegyzése, hogy Géza sohase adja vissza a kölesönkért zsebkenőket, — megbuktatta ezt a pályázót is.

Most várták a legszellemesebb társalgó szavát, az ő híres spiritisztikus, hipnotikus előadásairól — Mikor én oda álltam az emelvényre, öt perc alatt tiz embert altattam el. — Az semmi, szólt az utolsó, mikor én álltam egyszer szavalatonnal a közönség elé, öt perc alatt az egész hallgatóságot elaltattam.

Az utolsó volt a nyertes.

Király Béla.

Hivatás.

— *Mi a foglalkozása?*

— *Allamfogházi tag.*

Ügyes kifogás.

Borügynök: Én nem vagyok képes ilyen bort inni.

Vendéglős, vendégek: Hisz ez a maga bora.

Borügynök: Épen azért, nincs elég pénzem, hogy ilyen fenséges italt ihassak.

Ujonczozáskor.

Örmester: Mi a mestersége a polgári életben.

Ujoncz: Szakács vagyok.

Örmester: Na valahára már hallhatok egy tisztességes mesterséget is.

Tengerész életből.

Tengerész: Kérlek galambom, a kicsikét a bölesőben jól kell rengetni, hogy szokják hozzá előre a tengeri betegségekhez.

KAUTIO.

Kereskedő: Jól van, az állást megkapja, de van kautioja?

Alkalmazott: Az nincs, de van öt apró fiucskám, ezeket depónálhatom önnél biztosítékkal.

A sirkóraktárban.

Ur: Szeretnék valamit aztán a feleségem sirkővére rávésetni.

Kereskedő: Meg lesz kérem. Mit parancsol? Jó lesz ez „A viszontlátásra”

Ur: Ej dehogy jó, inkább írja csak „Nyugodj békével”.